

For at konventionen skal kunne træde i kraft, skal der være mindst 30 kontraherende parter. Der er allerede registreret 18, hvilket betyder, at de 15 medlemsstaters fuldførelse af ratifikationsprocessen i sig selv er tilstrækkelig til, at de nye globale standarder for bedre beskyttelse af flypassagerer vil kunne indføres.

Medlemsstaternes samlede ratifikation af denne konvention er også knyttet til ikrafttrædelsen af forordningen om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2027/97⁽¹⁾ om luftfartsselskabers erstatningsansvar.

Kan Rådet gøre rede for fremskridtene i hver enkelt medlemsstat med henblik på fuldførelse af ratifikationen af Montreal-konventionen inden afslutningen af 2002 og angive, om man er nået så vidt, at det synes muligt at opnå dette internationale instruments ikrafttræden ved årets slutning?

⁽¹⁾ EFT L 285 af 17.10.1997, s. 1.

Svar

(11. november 2002)

På samlingen den 4.-5. april 2001 i Luxembourg vedtog Rådet afgørelsen om Fællesskabets indgåelse af Montreal-konventionen.

Sammen med denne afgørelse blev der vedtaget konklusioner, hvor Rådet henstiller, at medlemsstaterne ratificerer Montreal-konventionen, så hurtigt som deres nationale forfatningsmæssige regler gør det muligt, så den samtidige deponering af instrumenterne kan finde sted senest den 31. december 2002.

Ratifikationsprocessen er indledt i alle medlemsstater, og i nogle er den allerede afsluttet.

(2003/C 52 E/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1813/02 af Chris Davies (ELDR) til Kommissionen

(25. juni 2002)

Om: Cites

Har Kommissionen til hensigt ved førstkomne lejlighed at presse på for at få brudgen (en hajart) opført på listen over arter, der har prioriteret status som truede arter i henhold til CITES?

Hvis dette er tilfældet, hvordan vurderer Kommissionen så sine chancer for, at det lykkes?

Er der skridt, som Europa-Parlamentet, medlemsstaternes parlamenter eller individuelle parlamentarikere bør tage med henblik på at forbedre chancerne for et positivt resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(25. juli 2002)

Da Fællesskabet endnu ikke er part i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), har Kommissionen ikke beføjelse til at fremsætte forslag på egen hånd.

I stedet fremsættes forslagene af en medlemsstat og forelægges CITES-sekretariatet, efter at der er opnået tilslutning hertil fra alle de andre medlemsstater. Dvs. at den relevante medlemsstat forelægger forslagene for sekretariatet »på vegne af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater«.

I tilfældet med brugden har Det Forenede Kongerige, efter aftale med Fællesskabets CITES-forvaltningsudvalg, forelagt et revideret forslag for den næste CITES-partskonference (i Santiago, Chile, 3.-15. november 2002) om optagelse af denne art på CITES-liste II. Dette skete i maj 2002. Forslaget har fuld tilslutning fra Kommissionen, både fra et miljøpolitisk og fiskeripolitisk synspunkt.

Sidste gang listningen af denne art var til behandling, gik indvendingerne hovedsagelig på, at dette spørgsmål snarere sorterede under De Forenede nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO). Forslaget blev stemt ned med et lille flertal.

To faktorer har ændret sig siden den sidste partskonference:

- FAO har i mellemtiden vedtaget en fortolkning af CITES-udvælgelseskriterierne for kommercielle fiskearter, og det forslag, der er fremsat på EU-medlemsstaternes vegne, godtgør, at brugden opfylder disse kriterier;
- i sin egenskab af CITES-part har Det Forenede Kongerige også hørt FAO og de relevante regionale fiskeriforeninger og har ikke modtaget negative reaktioner.

Det vil kunne bidrage til sagen, hvis alle de parter, der ønsker at bevare brugden, lægger pres på de lande, som modsatte sig listningen på den sidste konference.

(2003/C 52 E/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1829/02
af Pere Esteve (ELDR) til Rådet

(27. juni 2002)

Om: Personer, der er forsvundet uden åbenlys grund

Tilsyneladende er der på baggrund af problematikken med personer, der er forsvundet uden åbenlys grund, af seks EU-lande blevet nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at etablere en international database til identificering af forsvundne personer og uidentificerede lig.

Har Rådet kendskab til den omtalte arbejdsgruppes eksistens og hvem, den i bekræftende fald består af?

Deltager Rådet i denne type initiativer, eller har det til hensigt at tage et tilsvarende initiativ på et niveau, hvor alle EU-landene deltager?

Svar

(11. november 2002)

1. Som led i gennemførelsen af fælles aktion 97/154/RIA af 24.2.1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn⁽¹⁾, vedtog Rådet den 19.3.1998 konklusionerne om forsvundne personer og uidentificerede lig.

Det foreslog, at

- a) der enten oprettes nationale koordinationskontorer i medlemsstaterne, eller at fremgangsmåder og procedurer for allerede eksisterende koordinationskontorer forbedres;
- b) behandlingen på nationalt plan af oplysninger vedrørende forsvundne personer skal forbedres, og den kategori af forsvundne personer, som er i stor fare, skal prioriteres højest;
- c) der skal foretages en evaluering af erfaringerne med disse prioriterede forbedringer inden et år.

2. I forbindelse med evalueringen af de foranstaltninger, der er truffet vedrørende forsvundne personer og uidentificerede lig, har Rådet drøftet, hvordan der kan tilvejebringes enighed om henstillinger om at forbedre de nationale koordinationskontorers arbejde, og det har noteret sig, at den nederlandske delegation har taget initiativ til at afholde et ekspertmøde om forsvundne personer.